

er kommen ved Vædringsforslaget's § 6 om Stattepligten for Brugs- og Andelsforeninger. Jeg tror, at det er den rigtige og retfærdige Vej, som der er funden, og jeg kan i det hele taget ikke nægte, at jeg vilde glæde mig ved, om dette Forslag kunde komme igennem; særlig naar Tiender og Arveafkastgifter kunde blive beskattede til Kommunerne, vilde Forslaget faa ikke saa lidt Værdi for dem. Komme de ikke med under Bestatningen til Kommunerne, bliver det kun enkelte Steder, der ville faa nogen Fordel af Loven, men jeg tror, at det er absolut rigtig, at disse Indtægter blive beskattede til Fordel for vedkommende Kommune, hvor de ydes, da de maa anses for at være en vis Del af Sog- nenes Jordbrug og Landejendomme. Det allerheldeste vilde maaske nok være, om man kunde komme til at bestatte Prioriteterne, men da det selv af det ærede Medlem fra Præsto Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) indrømmes at være ugørligt, saa er denne Udvej jo ikke til Stede. Jeg vilde kun derfor slutte med at udtale det Haab, at det skulde lykkes at gennemføre denne Sag i indværende Samling, og kunde der ske en Forbedring af de forfællelige Punkter, jeg her har omtalt, som kunde gøre Lovforslaget endnu bedre, end efter det forelagte Vædringsfor- slag, saa skulde det glæde mig.

Birel Jensen: Efter de Udtalelser, der faldd i Saar fra den ærede Indenrigs- minister, er der jo næppe Udset til, at dette Forslag bliver til Lov i denne Samling, jeg tænker herved nærmest paa Udtalelserne om Overligningskommissionen. Men da Sagen nu er under Forhandling, saa vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger, da der er et Par Steder i Flertallet's Vædringsforslag, der sammenholdte med hinanden let kunne fremfalde Misforstaaelse. Der staar i § 2, at for saadanne Kom- muner's Vedkommende, der have købstad- lignende Bebyggelse, kan der efter vedkom- mende Sogneraad's Indstilling foretages Af- vigelser fra den almindelige Stattevedtægt. Denne Bestemmelse er efter min Mening rigtig heldig, der er enkelte saadanne Kom- muner, hvor det vilde være i høj Grad urigtigt, hvis Vigningen blev foretaget paa samme Maade som i de almindelige Land- kommuner. Men naar vi saa komme til § 16, hvor det hedder, at Sogneraadet kan ligeledes beslutte, at der paa Formue og Væglighed skal ligned indtil Halvdelen af Vigningens Beløb, saa kommer Misfor- staaelsen let. Der er jo altsaa sat en Grænse for, hvor langt Sogneraadet har Ret til at gaa med Vigning paa Formue og Væglighed,

og da en Stattevedtægt jo ikke er det samme som en Lovbestemmelse, saa mener jeg, at det er en Selvfølge, at Stattevedtægterne, ogsaa for disse enkelte Kommuner's Ved- kommende, som her er Tale om, maa holdes inden for Lovens Grænser, og altsaa For- mue og Væglighedsstaten heller ikke for disse Kommuner's Vedkommende maa overstige Halvdelen af det samlede Stattebeløb, hvilket i adskillige saadanne Tilfælde vilde være urigtigt. Vil man beraabe sig paa, at det staar i Begyndelsen af § 16, at det i øvrigt har sit Forblivende ved Bestemmelsen i § 18 i den nugældende Kommunallov, saa er det heller ikke i Stand til at kunne klare Sagen. § 18 er den Paragraf, der omhandler Amts- raadets Ret til efter Indstilling af Sogne- raadet at bestemme, hvor stort et Beløb der for de næste tre Aar maa ligned paa Formue og Væglighed, og hvor stort et Beløb paa Hartkornet. I samme Paragraf staar der imidlertid, at denne Ret have de, indtil der udkommer en Lov om den mellemkom- munale Bestatning. Hvis nu det fore- liggende Forslag bliver til Lov, kan jo ingen nægte, at der er udkommet en Lov om den mellemkommunale Bestatning, og derved af- stæres saa Amtsraadets fra at have Ret til at raade over, hvad der i nærværende Lov- forslag, hvis det bliver til Lov, er bestemt med Hensyn til Forholdet mellem Stat paa Formue og Væglighed og Stat paa Hart- korn. Hvad der giver mig Anledning til at pege paa denne Rilde til Misforstaaelse, er dette, at Loven af 6te Juli 1867 indeholder enkelte uklare Bestemmelser, der undertiden volde Sogneraadet Bryderier, og som have bevirket, at adskillige Personer, hvem det efter min Mening tilkommer at være Stat, ved at flytte fra den ene Kommune til den anden, ere blevne fri for at svare Stat. Det hedder jo i § 25 i Lov af 6te Juli 1867, at den, der flytter fra en Kommune i Aarets Løb, kun er pligtig til for det Fjerdingaar, i hvilket han flytter at svare Stat til den Kommune, hvor- fra han flytter, for saa vidt Kommu- nen opkræver Staten i fire Terminer, og for det Halvaar, i hvilket han flytter, for saa vidt Kommunen opkræver Staten i to Ter- miner. Der foreligger Tilfælde, hvor en Mand er flyttet fra en Kommune i Aarets første Fjerdingaar efter at have boet stadig i den Kommune i flere Aar og svaret per- sonlig Stat der, og er flyttet ind i en anden Amtsraadskreds. Saa ved man jo, at Afgørelsen af den Slags Tvivls spørgsmål mellem vedkommende Sogneraad og en saa- dan Statteholder ikke længere henhører under Amtsraadets, men under Ministeriets Afgø-